الأخبار السارة

הבשורה

وَفِي شَهْرِ هَا السَّادِسِ، أَرْسِلَ الْمَلاَكُ جِبْرَ ائِيلُ مِنْ قِبَلِ اللهِ إِلَى مَدِينَةٍ بِالْجَلِيلِ اسْمُهَا النَّاصِرَةُ، إِلَى عَذْرَاءَ مَخْطُوبَةٍ لِرَجُلٍ اسْمُهُ يُو سُفُ، مِنْ بَيْتِ دَاوُدَ، وَآسْمُ آلْعَذْرَاءِ مَرْيَمُ. فَدَخَلَ الْمَلاَكُ وَقَالَ لَهَا: <<سَلاَمٌ، أَيَّتُهَا الْمُنْعَمُ عَلَيْهَا! الرَّبُّ مَعَكِ: مُبَارَكَةٌ أَنْتِ بَيْنَ النِّسَاءِ>>. فَاضْطَرَبَتْ لِكَلاَمِ الْمَلاَكِ، وَسَاءَلَتْ نَفْسَهَا: <<مَا عَسَى أَنْ تَكُونَ هَذِهِ التَّحِيَّةُ!>> فَقَالَ لَهَا الْمَلاَكُ: << لاَتَخَافِي يَامَرْيَمُ، فَإِنَّكِ قَدْ نِلْتِ نِعْمَةً عِنْدَ اللهِ! وَهَا أَنْتِ سَتَحْبَلِينَ وَتَلِدِينَ ابْناً، وَتُسَمِّينَهُ يَسُوعَ. إِنَّهُ يَكُونُ عَظِيماً، وَابْنَ الْعَلِيِّ يُدْعَى، وَيَمْنَحُهُ الرَّبُ الإِلهُ عَرْشَ دَاوُدَ أَبِيهِ، فَيَمْلِكُ عَلَى بَيْتِ يَعْقُوبَ إِلَى الأَبَدِ، وَلَنْ يَكُونَ لِمُلْكِهِ نِهَايَةٌ>>. فَقَالَتْ مَرْيَمُ: << هَا أَنَا عَبْدَةُ الرَّبِّ. لِيَكُنْ لِي كَمَا تَقُولُ!>> ثُمَّ انصَرَفَ الْمَلاَكُ مِنْ عِنْدِ هَا. (إِنْجِيلُ لُوقَا ١:٢٦-٣٣ & ١:٣٨)

בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי נִשְׁלַח הַמַּלְאָךְ גַּבְרִיאֵל מֵאֵת הָאֱלֹהִים לְעִיר בַּגָּלִיל, אֲשֶׁר שְׁמָהּ נָצְרַת, אֶל בְּתוּלָה מְאֹרֶסֶת לְאִישׁ מִבֵּית דָּוִד וּשְׁמוֹ יוֹסֵף, וְשֵׁם הַבְּתוּלָה מִרְיָם. בְּהִכָּנְסוֹ לְחַדְרָהּ אָמַר הַמַּלְאָךְ, "שִׂמְחִי, בְּרוּכַת הַחֶסֶד. יהוה עִמָּךְ". הִיא נִדְהֲמָה לְשֵׁמַע הַדָּבָר וְחָשְׁבָה בְּלִבָּהּ מַה טִּיבָהּ שֶׁל הַבְּרָכָה הַזֹּאת. אָמַר לָהּ הַמַּלְאָךְ, "אַל תִּפְחֲדִי, מִרְיָם, כִּי מָצָאת חֵן לִפְנֵי אֱלֹהִים. הִנֵּה תַּהֲרִי וְתֵלְדִי בֵּן, וְתִקְרְאִי שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ. הוּא גָּדוֹל יִהְיֶה וּבֶן-עֶלְיוֹן יִקָּרֵא. יהוה אֱלֹהִים יִתֵּן לוֹ אֶת כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו; וְיִמְלֹךְ עַל בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וְאֵין קֵץ לְמַלְכוּתוֹ". אָמְרָה מִרְיָם אֶל הַמַּלְאָךְ, "אֵיךְ יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה, הֲרֵי אֵינֶנִּי יוֹדַעַת אִישׁ"? הֵשִׁיב הַמַּלְאָךְ וְאָמַר: "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלַיִךְ וּגְבוּרַת עֶלְיוֹן תָּצֵל עָלַיִךְ. לָכֵן קָדוֹשׁ יִקָּרֵא הַיִּלּוֹד, בֶּן-אֱלֹהִים. וְהִנֵּה אֱלִישֶׁבַע קְרוֹבָתֵךְ גַּם הִיא הָרְתָה בֵּן בְּזִקְנָתָהּ, וְזֹאת שֶׁקָּרְאוּ לָהּ עֲקָרָה הָרָה זֶה הַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי, כִּי לֹא יִפָּלֵא מֵאֱלֹהִים כָּל דָּבָר". אָמְרָה מִרְיָם, "הִנְנִי שִׁפְחַת אֲדֹנָי, יְהִי לִי כִּדְבָרֶךָ". וְהַמַּלְאָךְ הָלַךְ לוֹ. (לוקס א 26-33,38)

وَصَعِدَ يُوسُفُ أيْضاً مِنْ مَدِينَةِ النَّاصِرَةِ بِمِنْطَقَةِ الْجَلِيلِ إلَى مَدِينَةِ دَاوُدَ
الْمَدْعُوَّةِ بَيْتَ لَحْمٍ بِمِنْطَقَةِ الْيَهُودِيَّةِ، لأَنَّهُ كَانَ مِنْ بَيْتِ دَاوُدَ وَعَشِيرَتِهِ،
لِيَتَسَجَّلَ هُنَاكَ مَعَ مَرْيَمَ الْمَخْطُوبَةِ لَهُ، وَهِيَ حُبْلَى. وَبَيْنَمَا كَانَا هُنَاكَ،
تَمَّ زَمَانُهَا لِتَلِدَ، فَوَلَدَتِ ابْنَهَا الْبِكْرَ، وَلَفَّتْهُ بِقِمَاطٍ، وَأنَامَتْهُ فِي مِذْوَدٍ،
إذْلَمْ يَكُنْ لَهُمَا مُتَّسَعٌ فِي الْمَنْزِلِ. (إنْجِيلُ لُوقَا ٢:٤-٧)

וְגַם יוֹסֵף, שֶׁהָיָה מִבֵּית דָּוִד וּמִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, עָלָה מִן הַגָּלִיל אֶל יְהוּדָה, מֵהָעִיר נָצְרַת לְעִיר דָּוִד
הַנִּקְרֵאת בֵּית לֶחֶם, לְהִתְפַּקֵּד עִם מִרְיָם אֲרוּסָתוֹ וְהִיא הָרָה. כַּאֲשֶׁר הָיוּ שָׁם מָלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת
וְהִיא יָלְדָה אֶת בְּנָהּ הַבְּכוֹר. לְאַחַר שֶׁחִתְּלָה אוֹתוֹ הִשְׁכִּיבָה אוֹתוֹ בְּאֵבוּס, כִּי לֹא הָיָה לָהֶם מָקוֹם
בַּמָּלוֹן. (לוקס ב 4-7)

وَكَانَ فِي تِلْكَ الْمِنْطَقَةِ رُعَاةٌ يَبِيتُونَ فِي الْعَرَاءِ، يَتَنَاوَبُونَ حِرَاسَةَ قَطِيعِهِمْ فِي اللَّيْلِ.
وَإِذَا مَلاَكٌ مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ قَدْ ظَهَرَ لَهُمْ، وَمَجْدُ الرَّبِّ أَضَاءَ حَوْلَهُمْ، فَخَافُوا أَشَدَّ الْخَوْفِ.
فَقَالَ لَهُمُ الْمَلاَكُ: <<لاَ تَخَافُوا! فَهَا أَنَا أُبَشِّرُكُمْ بِفَرَحٍ عَظِيمٍ يَعُمُّ الشَّعْبَ كُلَّهُ: فَقَدْ
وُلِدَ لَكُمُ الْيَوْمَ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ مُخَلِّصٌ هُوَ الْمَسِيحُ الرَّبُّ. وَهَذِهِ هِيَ الْعَلاَمَةُ لَكُمْ.
تَجِدُونَ طِفْلاً مَلْفُوفاً بِقِمَطٍ وَنَائِماً فِي مِذْوَدٍ>>. وَفَجْأَةً ظَهَرَ مَعَ الْمَلاَكِ جُمْهُورٌ مِنَ الْجُنْدِ
السَّمَاوِيِّ، يُسَبِّحُونَ اللهَ قَائِلِينَ: <<الْمَجْدُ لِله فِي الأَعَالِي، وَعَلَى الأَرْضِ السَّلاَمُ؛
وَبِالنَّاسِ الْمَسَرَّةُ!>> (إِنْجِيلُ لُوقَا ٢:٨-١٤)

בְּאוֹתוֹ חֶבֶל אֶרֶץ הָיוּ רוֹעִים שֶׁנָּהֲגוּ לָגוּר בַּשָּׂדֶה וְלִשְׁמֹר עַל עֶדְרָם בְּאַשְׁמוּרוֹת הַלַּיְלָה.
לְפֶתַע נִצַּב עֲלֵיהֶם מַלְאַךְ יהוה וּכְבוֹד יהוה נָגַהּ סְבִיבָם. הֵם נִבְהֲלוּ עַד מְאֹד, אוּלָם
הַמַּלְאָךְ אָמַר לָהֶם: "אַל תִּפְחֲדוּ, כִּי הִנְנִי מְבַשֵּׂר לָכֶם שִׂמְחָה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל
הָעָם. הַיּוֹם נוֹלַד לָכֶם מוֹשִׁיעַ בְּעִיר דָּוִד, הוּא הַמָּשִׁיחַ הָאָדוֹן. וְזֶה לָכֶם הָאוֹת: תִּמְצְאוּ
תִּינוֹק מְחֻתָּל שׁוֹכֵב בְּאֵבוּס." פִּתְאוֹם הָיוּ לְיַד הַמַּלְאָךְ הֲמוֹן צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהֵמָּה
מְהַלְלִים אֶת הָאֱלֹהִים וְאוֹמְרִים: "כָּבוֹד לֵאלֹהִים בַּמְּרוֹמִים, וּבָאָרֶץ שָׁלוֹם עַל בְּנֵי אָדָם
רְצוֹנוֹ." (לוקס ב 8-14)

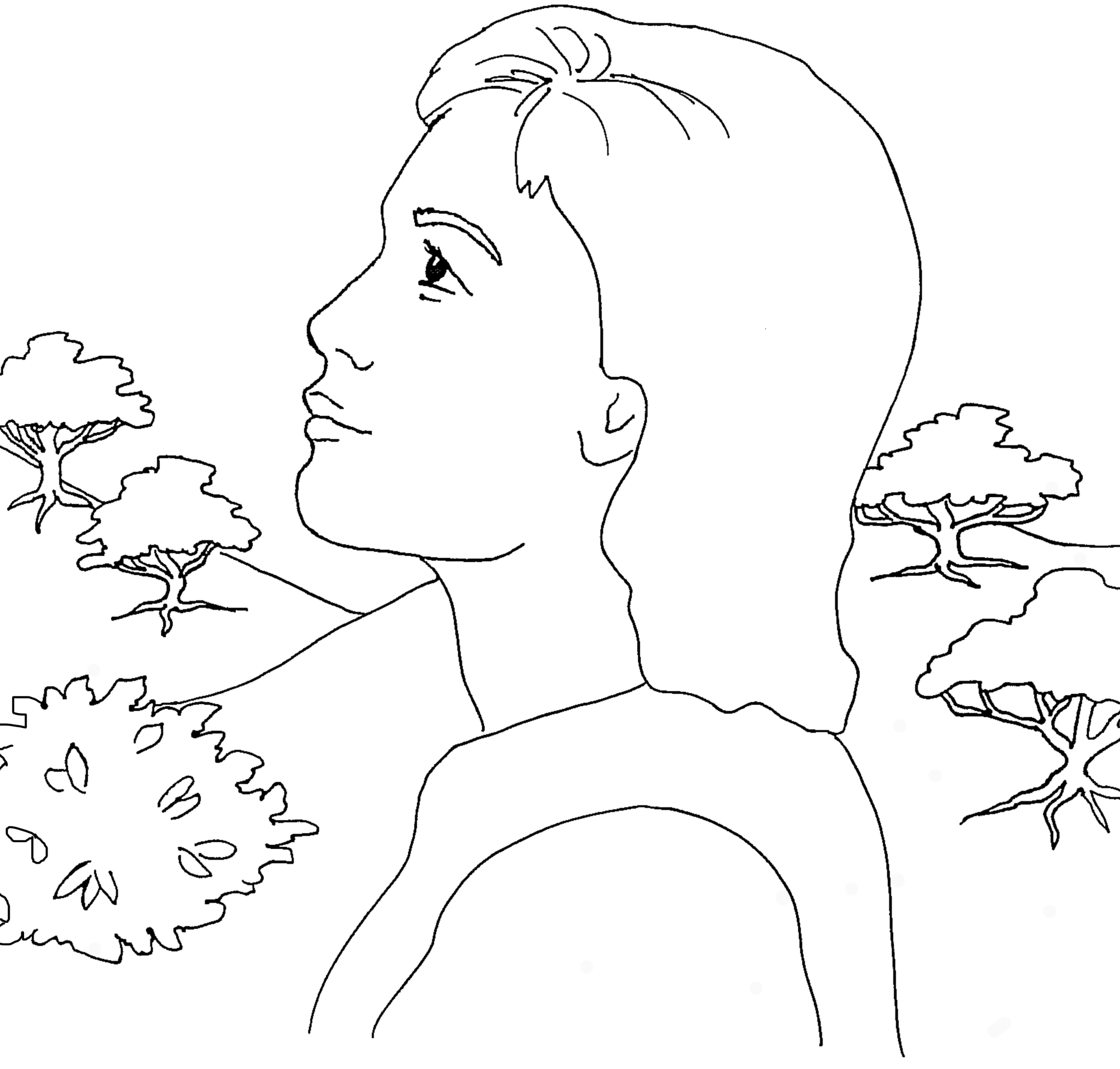

وَكَانَ ٱلطِّفْلُ يَنْمُو وَيَتَقَوَّى، مُمْتَلِئاً حِكْمَةً، وَكَانَتْ نِعْمَةُ
اللهِ عَلَيْهِ. (إِنجِيلُ لُوقَا ٢: ٤٠)

וְהַיֶּלֶד גָּדַל וְהִתְחַזֵּק, מָלֵא חָכְמָה, וְחֶסֶד אֱלֹהִים הָיָה עָלָיו. (לוקס ב 40)

فَقَدْ ظَهَرَ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانُ فِي الْبَرِّيَّةِ يُنَادِي بِمَعْمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ لِمَغْفِرَةِ الْخَطَايَا. وَخَرَجَ إِلَيْهِ أَهْلُ مِنْطَقَةِ الْيَهُودِيَّةِ وَأَهْلُ أُورُشَلِيمَ جَمِيعاً، فَكَانُوا يَتَعَمَّدُونَ عَلَى يَدِهِ فِي نَهْرِ الأُرْدُنِّ مُعْتَرِفِينَ بِخَطَايَاهُمْ. وَكَانَ يُوحَنَّا يَلْبَسُ ثَوْباً مِنْ وَبَرِ الْجِمَالِ، وَيَلُفُّ وَسَطَهُ بِحِزَامٍ مِنْ جِلْدٍ، وَيَقْتَاتُ الْجَرَادَ وَالْعَسَلَ الْبَرِّيَّ. وَكَانَ يَعِظُ قَائِلاً:<<سَيَأْتِي بَعْدِي مَنْ هُوَ أَقْدَرُ مِنِّي، مَنْ لاَ أَسْتَحِقُّ أَنْ أَنْحَنِيَ لأَحُلَّ رِبَاطَ حِذَائِهِ. أَنَا عَمَّدْتُكُمْ بِالْمَاءِ؛ أَمَّا هُوَ فَسَوْفَ يُعَمِّدُكُمْ بِالرُّوحِ الْقُدُسِ>>. فِي تِلْكَ الأَيَّامِ جَاءَ يَسُوعُ مِنَ النَّاصِرَةِ بِمِنْطَقَةِ الْجَلِيلِ، وَتَعَمَّدَ فِي نَهْرِ الأُرْدُنِّ عَلَى يَدِ يُوحَنَّا. وَحَالَمَا صَعِدَ مِنَ الْمَاءِ، رَأَى السَّمَاوَاتِ قَدِ انْفَتَحَتْ، وَالرُّوحَ الْقُدُسَ هَابِطاً عَلَيْهِ كَأَنَّهُ حَمَامَةٌ، وَإِذَا صَوْتٌ مِنَ السَّمَاوَاتِ يَقُولُ:<< أَنْتَ ابْنِي الْحَبِيبُ، بِكَ سُرِرْتُ كُلَّ سُرُورٍ!>> (إِنْجِيلُ مَرْقُسَ ١:٤-١١)

יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל הוֹפִיעַ בַּמִּדְבָּר כְּשֶׁהוּא מַכְרִיז עַל טְבִילָה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְשֵׁם סְלִיחַת חֲטָאִים. יָצְאוּ אֵלָיו כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה וְכָל אַנְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם וְהוּא הִטְבִּיל אוֹתָם בִּנְהַר הַיַּרְדֵּן בִּהְיוֹתָם מִתְוַדִּים עַל חֲטָאֵיהֶם. יוֹחָנָן הָיָה לָבוּשׁ שְׂעַר גְּמַלִּים וְחָגוּר חֲגוֹרַת עוֹר בְּמָתְנָיו, וּמַאֲכָלוֹ חֲגָבִים וּדְבַשׁ הַיַּעַר. הִכְרִיז יוֹחָנָן וְאָמַר: "הִנֵּה חָזָק מִמֶּנִּי בָּא אַחֲרַי, אֲשֶׁר אֵינֶנִּי רָאוּי לְהִתְכּוֹפֵף וּלְהַתִּיר אֶת שְׂרוֹךְ נְעָלָיו. אֲנִי הִטְבַּלְתִּי אֶתְכֶם בְּמַיִם, אַךְ הוּא יַטְבִּיל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ". בַּיָּמִים הָהֵם בָּא יֵשׁוּעַ מִנְּצֶרֶת אֲשֶׁר בַּגָּלִיל וְיוֹחָנָן הִטְבִּילוֹ בַּיַּרְדֵּן. בְּרֶגַע שֶׁעָלָה מִן הַמַּיִם רָאָה אֶת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים וְאֶת הָרוּחַ יוֹרֶדֶת עָלָיו בִּדְמוּת יוֹנָה. יָצָא קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם: "אַתָּה בְּנִי אֲהוּבִי, בְּךָ חָפַצְתִּי".(מרקוס א 4-11)

ثُمَّ صَعِدَ إلى الْجَبَلِ، وَدَعَا الَّذِينَ أَرَادَهُمْ، فَأَقْبَلُوا إِلَيهِ.
فَعَيَّنَ اثنَيْ عَشَرَ لِيُلاَزِمُوهُ وَيُرْسِلَهُمْ لِيُبَشِّرُوا، وَتَكُونَ
لَهمْ سُلْطَةَ عَلَى طَرْدِ الشَّيَاطِينِ. (إنْجِيلُ مَرْقُسَ ٣:١٣-١٥)

יֵשׁוּעַ עָלָה לָהָר וְקָרָא לָאֲנָשִׁים שֶׁרָצָה בָּהֶם. הֵם בָּאוּ אֵלָיו וְהוּא קָבַע שְׁנֵים-עָשָׂר אִישׁ
שֶׁיִּהְיוּ אִתּוֹ, שֶׁיִּשְׁלַח אוֹתָם לְבַשֵּׂר וְשֶׁתִּהְיֶה לָהֶם סַמְכוּת לְגָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁדִים.
(מרקוס ג 13-15)

غَيْرَ أنَّ إنْسَاناً مِنَ الْفَرِّيسِيِّينَ، اسْمُهُ نِيقُو دِيمُوسُ، وَهُوَ عُضْوٌ فِي الْمَجْلِسِ الْيَهُودِيِّ، جَاءَ
إلَى يَسُو عَ لَيْلاً وَقَالَ لَهُ: << يَامُعَلِّمُ، نَعْلَمُ أنَّكَ جِئْتَ مِنَ اللهِ مُعَلِّماً، لأَنَّهُ لاَ يَقْدِرُ أحَدٌ
أنْ يَعْمَلَ مَا تَعْمَلُ مُنْ آيَاتٍ إلاَّ إذَا كَانَ اللهُ مَعَهُ>>. فأجَابَهُ يَسُوعُ:<<الْحَقَّ الْحَقَّ أقُولُ
لَكَ: لاَ أحَدَ يُمْكِنُهُ أنْ يَرَى مَلَكُوتَ اللهِ إلاَّ إذَا وُلِدَ مِنْ جَدِيدٍ>>. فَسَألَهُ نِيقُودِيمُوسُ:
<<كَيْفَ يُمْكِنُ الإنْسَانَ أنْ يُولَدَ وَهُوَ كَبِيرُ السِّنِّ؟ ألَعَلَّهُ يَسْتَطِيعُ أنْ يَدْجُلَ بَطْنَ أمِّهِ ثانِيَةً
ثُمَّ يُو لَدَ؟>> أجَابَهُ يَسُوعُ: <<الْحَقَّ الْحَقَّ أقُولُ لَكَ: لاَ يُمْكِنُ أنْ يِدْخُلَ أحَدٌ مَلَكُوتَ
اللهِ إلاَّ إذَا وُلِدَ مِنَ الْمَاءِ وَالرُّوحِ. فَالْمَوْلُودُ مِنَ الْجَسَدِ هُوَ جَسَدٌ، وَالْمَوْلُودُ مِنَ الرُّوحِ
هُوَ رُوحٌ.>> (إنْجِيلُ يُوحَنَّا ٣:١-٦)

אַחַד הַפְּרוּשִׁים מִמַּנְהִיגֵי הַיְּהוּדִים, נַקְדִּימוֹן שְׁמוֹ, בָּא אֶל יֵשׁוּעַ בַּלַּיְלָה וְאָמַר אֵלָיו: "רַבִּי, אֲנַחְנוּ
יוֹדְעִים כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לִהְיוֹת מוֹרֶה, שֶׁהֲרֵי אֵין אִישׁ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הָאוֹתוֹת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה
אֶלָּא אִם כֵּן אֱלֹהִים אִתּוֹ". הֵשִׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר אֵלָיו: "אָמֵן אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, אִם לֹא יִוָּלֵד אָדָם
מִלְמַעְלָה, לֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים". שָׁאַל נַקְדִּימוֹן: "אֵיךְ יָכוֹל אָדָם לְהִוָּלֵד בִּהְיוֹתוֹ
זָקֵן? הַאִם הוּא יָכוֹל לְהִכָּנֵס שֵׁנִית לְרֶחֶם אִמּוֹ וּלְהִוָּלֵד"? הֵשִׁיב יֵשׁוּעַ: "אָמֵן אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, אִם
לֹא יִוָּלֵד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ לֹא יוּכַל לְהִכָּנֵס לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים. הַנּוֹלָד מִן הַבָּשָׂר בָּשָׂר הוּא
וְהַנּוֹלָד מִן הָרוּחַ רוּחַ הוּא. (יוחנן ג 1-6)

وَفِي الْيَوْمِ التَّالِي،
ذَهَبَ إلَى مَدِينَةٍ اسْمُهَا
نَايِينُ، يُرَافِقُهُ كَثِيرُونَ مِنْ
تَلاَمِيذِهِ وَجمْعٌ عَظِيمٌ. وَلَمَّا اقْتَرَبَ مِنْ بَابِ
الْمَدِينَةِ، إذَا مَيْتٌ مَحْمُولٌ، وَهُوَ ابْنٌ وَحِيدٌ لأُمِّهِ الَّتِي
كَانَتْ أرْمَلَةً، وَكَانَ مَعَهَا جَمْعٌ كَبِيرٌ مِنَ الْمَدِينَةِ. فَلَمَّا رَآهَا الرَّبُّ، تَحَنَّنَ عَلَيْهَا،
وَقَالَ لَهَا: << لاَ تَبْكِي! >> ثُمَّ تَقَدَّمَ وَلَمَسَ النَّعْش، فَتَوَقَّفَ حَامِلُوهُ. وَقَالَ:
<<أيُّهَا الشَّابُّ، لَكَ أقُولُ: قُمْ!>> فَجَلَسَ الْمَيتُ وَبَدَأ يَتَكَلَّمُ، فَسَلَّمَهُ إلَى أمِّهِ.
فَاسْتَوْلَى الْخَوْفُ عَلَى الْجَمِيعِ، وَمَجَّدُوا اللهَ، قَائِلِينَ: <<قَدْ قَامَ فِينَا نَبِيٌّ عَظِيمٌ
وَتَفَقَّدَ اللهُ شَعْبَهُ!>> (إنْجِيلُ لُوقَا ٧:١١-١٦)

לְמָחֳרָת הָלַךְ אֶל עִיר אֲשֶׁר שְׁמָהּ נָעִים, וְאִתּוֹ הָלְכוּ תַּלְמִידָיו וְהָמוֹן רַב. הוּא הִתְקָרֵב אֶל שַׁעַר הָעִיר וְהִנֵּה מוֹצִיאִים מֵת אֲשֶׁר בֵּן יָחִיד הוּא לְאִמּוֹ הָאַלְמָנָה, וְקָהָל רַב מִן הָעִיר הוֹלֵךְ עִמָּהּ. כְּשֶׁרָאָה אוֹתָהּ הָאָדוֹן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עָלֶיהָ וְאָמַר: "אַל תִּבְכִּי". הוּא נִגַּשׁ, נָגַע בַּמִּטָּה וְנוֹשְׂאֵי הַמִּטָּה נֶעֶמְדוּ. אָז אָמַר: "בָּחוּר, הֲרֵינִי אוֹמֵר לְךָ, קוּם"! הַמֵּת יָשַׁב וְהֵחֵל לְדַבֵּר, וְיֵשׁוּעַ נָתַן אוֹתוֹ לְאִמּוֹ. הַכֹּל נִתְמַלְּאוּ יִרְאָה וְהִלְּלוּ אֶת אֱלֹהִים בְּאָמְרָם: "נָבִיא גָּדוֹל קָם בְּקִרְבֵּנוּ, אֱלֹהִים פָּקַד אֶת עַמּוֹ".
(לוקס ז 11-16)

وَإِذْ تَطَلَّعَ يَسُوعُ وَرَأَى جَمْعاً كَبِيراً قَادِماً نَحْوَهُ، قَالَ لِفِيلِبُّسَ: <<مِنْ أَيْنَ نَشْتَرِي خُبْزاً لِنُطْعِمَ هؤُلاَءِ كُلَّهُمْ؟>> وَقَدْ قَالَ هَذَا لِيَمْتَحِنَهُ، لأَنَّ يَسُوعَ كَانَ يَعْرِفُ مَا سَيَفْعَلُهُ. فَأَجَابَهُ فِيلِبُّسُ: <<حَتَّى لَوِ اشْتَرَيْنَا خُبْزاً بِمِئَتَيْ دِينَارٍ، لَمَا كَانَ يَكْفِي لِيَحْصُلَ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ عَلَى قِطْعَةٍ صَغِيرَةٍ!>> فَقَالَ لَهُ أَنْدَرَاوُسُ، أَخُو سِمْعَانَ بُطْرُسَ، وَهُوَ أَحَدُ التَّلاَمِيذِ: <<هُنَا وَلَدٌ مَعَهُ خَمْسَةُ أَرْغِفَةِ شَعِيرٍ وَسَمَكَتَانِ صَغِيرَتَانِ. وَلكِنْ مَا هَذِهِ لِمِثْلِ هَذَا الْجَمْعِ الْكَبِيرِ؟>> فَقَالَ يَسُوعُ: <<أَجْلِسُوهُمْ!>> وَكَانَ هُنَاكَ عُشْبٌ كَثِيرٌ. فَجَلَسَ الرِّجَالُ، وَكَانَ عَدَدُهُمْ نَحْوَ خَمْسَةِ آلافٍ. فَأَخَذَ يَسُوعُ الأَرْغِفَةَ وَشَكَرَ، ثُمَّ وَزَّعَ مِنْهَا عَلَى الْجَالِسِينَ، بِقَدْرِ مَا أَرَادُوا. وَكَذلِكَ فَعَلَ بِالسَّمَكَتَيْنِ. فَلَمَّا شَبِعُوا، قَالَ لِتَلاَمِيذِهِ: <<اجْمَعُوا كِسَرَ الْخُبْزِ الَّتِي فَضَلَتْ لِكَيْ لاَ يَضِيعَ شَيْءٌ!>> فَجَمَعُوهَا، وَمَلأُوا اثْنَتَيْ عَشْرَةَ قُفَّةً مِنْ كِسَرِ الْخُبْزِ الْفَاضِلَةِ عَنِ الآكِلِينَ مِنْ خَمْسَةِ أَرْغِفَةِ الشَّعِيرِ. فَلَمَّارَأَى النَّاسُ الآيَةَ الَّتِي صَنَعَهَا يَسُوعُ قَالُوا: << حَقّاً، هَذَا هُوَ النَّبِيُّ الآتِي إِلَى الْعَالَمِ>>. (إِنجِيلُ يُوحَنَّا ٦:٥-١٤)

כְּשֶׁנָּשָׂא יֵשׁוּעַ אֶת עֵינָיו וְרָאָה עַם רַב בָּאִים אֵלָיו, אָמַר לְפִילִיפּוֹס: "אֵיפֹה נִקְנֶה לֶחֶם כְּדֵי שֶׁיֹּאכְלוּ אֵלֶּה"? וְזֹאת אָמַר כְּשֶׁהוּא מְנַסֶּה אוֹתוֹ, שֶׁהֲרֵי יָדַע מַה הִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת. הֵשִׁיב לוֹ פִילִיפּוֹס: "כְּדֵי שֶׁכָּל אֶחָד יְקַבֵּל קְצָת לֹא יַסְפִּיקוּ לָהֶם כִּכְּרוֹת לֶחֶם בְּמָאתַיִם דִּינָר". אֶחָד מִתַּלְמִידָיו, וְהוּא אַנְדְּרֵי אָחִיו שֶׁל שִׁמְעוֹן כֵּיפָא, אָמַר לוֹ: "יֵשׁ פֹּה נַעַר וְלוֹ חָמֵשׁ כִּכְּרוֹת לֶחֶם שְׂעוֹרִים וּשְׁנֵי דָּגִים, אַךְ מָה אֵלֶּה בִּשְׁבִיל עַם רַב כָּזֶה"? אָמַר יֵשׁוּעַ: "הוֹשִׁיבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים"! הַרְבֵּה עֵשֶׂב הָיָה בְּאוֹתוֹ מָקוֹם וְהָאֲנָשִׁים יָשְׁבוּ. מִסְפָּרָם הָיָה כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים. לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת כִּכְּרוֹת הַלֶּחֶם, בֵּרַךְ וְחִלֵּק לָהֶם כְּאַוַּת נַפְשָׁם, וְכֵן גַּם עָשָׂה בַּדָּגִים. כַּאֲשֶׁר שָׂבְעוּ אָמַר לְתַלְמִידָיו: "אִסְפוּ אֶת מַה שֶּׁנּוֹתָר כְּדֵי שֶׁלֹּא יֹאבַד מְאוּמָה". וְהֵם אָסְפוּ, וּמִלְאוּ שְׁנֵים-עָשָׂר סַלִּים בִּשְׁיָרֵי חָמֵשׁ כִּכְּרוֹת לֶחֶם הַשְּׂעוֹרִים שֶׁהוֹתִירוּ הָאוֹכְלִים. רָאוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הָאוֹת שֶׁעָשָׂה וְאָמְרוּ: "זֶהוּ בֶּאֱמֶת הַנָּבִיא שֶׁבָּא אֶל הָעוֹלָם".(יוחנן ו 5-14)

وَلَمَّا حَلَّ الْمَسَاءُ نَزَلَ تَلاَمِيذُهُ الْبُحَيْرَةِ، وَرَكِبُوا قَارِباً مُتَّجِهِينَ إِلَى كَفْرَنَاحُومَ فِي الضَّفَّةِ الْمُقَابِلَةِ مِنَ الْبُحَيْرَةِ. وَخَيَّمَ الظَّلاَمُ وَلَمْ يَكُنْ يَسُوعُ قَد لَحِقَ بِهِمْ. وَهَبَّتْ عَاصِفَةٌ قَوِيَّةٌ، فَاضْطَرَبَتِ الْبُحَيْرَةُ. وَبَعْدَمَا جَذَّفَ التَّلاَمِيذُ نَحْوَ ثَلاَثَةِ أَمْيَالٍ أَوْ أَرْبَعَةٍ، رَأَوْا يَسُوعَ يَقْتَرِبُ مِنَ الْقَارِبِ مَاشِياً عَلَى مَاءِ الْبُحَيْرَةِ، فَاسْتَوْلَى عَلَيْهِمِ الْخَوْفُ، فَشَجَّعَهُمْ قَائِلاً: <<أَنَا هُوَ لاَ تَخَافُوا!>> فَمَا كَادُوا يَطْلُبُونَ مِنْهُ أَنْ يَصْعَدَ إِلَى الْقَارِبِ، حَتَّى وَصَلَ الْقَارِبُ إِلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ. (إِنْجِيلُ يُوحَنَّا ٦:١٦-٢١)

לְעֵת עֶרֶב יָרְדוּ תַּלְמִידָיו אֶל הַיָּם וְנִכְנְסוּ לְסִירָה כְּדֵי לַעֲבֹר אֶת הַיָּם אֶל כְּפַר נַחוּם. הַחֹשֶׁךְ כְּבָר יָרַד וְיֵשׁוּעַ עוֹד לֹא בָּא אֲלֵיהֶם. אוֹתָהּ שָׁעָה נָשְׁבָה רוּחַ חֲזָקָה וְהַיָּם הֵחֵל לִסְעֹר. לְאַחַר שֶׁחָתְרוּ כִּשְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשָׁה מִילִין, רָאוּ אֶת יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל הַיָּם וּמִתְקָרֵב אֶל הַסִּירָה. פַּחַד נָפַל עֲלֵיהֶם, אַךְ הוּא אָמַר לָהֶם: "אֲנִי הוּא, אַל תִּפְחֲדוּ". אָז חָפְצוּ לְקַבֵּל אוֹתוֹ לַסִּירָה וּלְפֶתַע הָיְתָה הַסִּירָה בַּחוֹף אֲשֶׁר הִפְלִיגוּ אֵלָיו. (יוחנן ו 16-21)

وَقَدَّمَ إِلَيهِ بَعضُهُمْ أَوْلاَداً صِغَاراً لِكَيْ يَلْمِسَهُمْ. فَزَجَرَهُمُ التَّلاَمِيذُ. فَلَمَّا
رَأى يَسُوعُ ذلِكَ، غَضِبَ وَقَالَ لَهُمْ: << دَعُوا الصِّغَارَ يَأْتُونَ إِلَيَّ، وَلاَ
تَمْنَعُوهُمْ، لأَنَّ لِمِثلِ هَؤُلاءِ مَلَكُوتَ اللهِ! الْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: مَنْ لاَ يَقْبَلُ
مَلَكُوتَ اللهِ كَأَنَّهُ وَلَدٌ صَغِيرٌ، لَنْ يَدْخُلَهُ أَبَداً !>> ثُمَّ ضَمَّ الأَوْلاَدَ بِذِرَاعَيهِ
وَأَخَذَ يُبَارِكُهُمْ وَاضِعاً يَدَيهِ عَلَيهِمْ. (إِنْجِيلُ مَرْقُسَ ١٠:١٣-١٦)

הֵבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים כְּדֵי שֶׁיִּגַּע בָּהֶם, אַךְ הַתַּלְמִידִים גָּעֲרוּ בָּהֶם. רָאָה יֵשׁוּעַ וְהִתְכַּעֵס. אָמַר לָהֶם: "הַנִּיחוּ לַיְלָדִים לָבוֹא אֵלַי, אַל תִּמְנְעוּ בַּעֲדָם, כִּי לְכָאֵלֶּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים. אָמֵן. אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, כָּל מִי שֶׁאֵינֶנּוּ מְקַבֵּל אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּיֶלֶד לֹא יִכָּנֵס לְתוֹכָהּ". הוּא חִבֵּק אוֹתָם וּבֵרְכָם בְּשִׂימוֹ אֶת יָדָיו עֲלֵיהֶם. (מרקוס י 13-16)

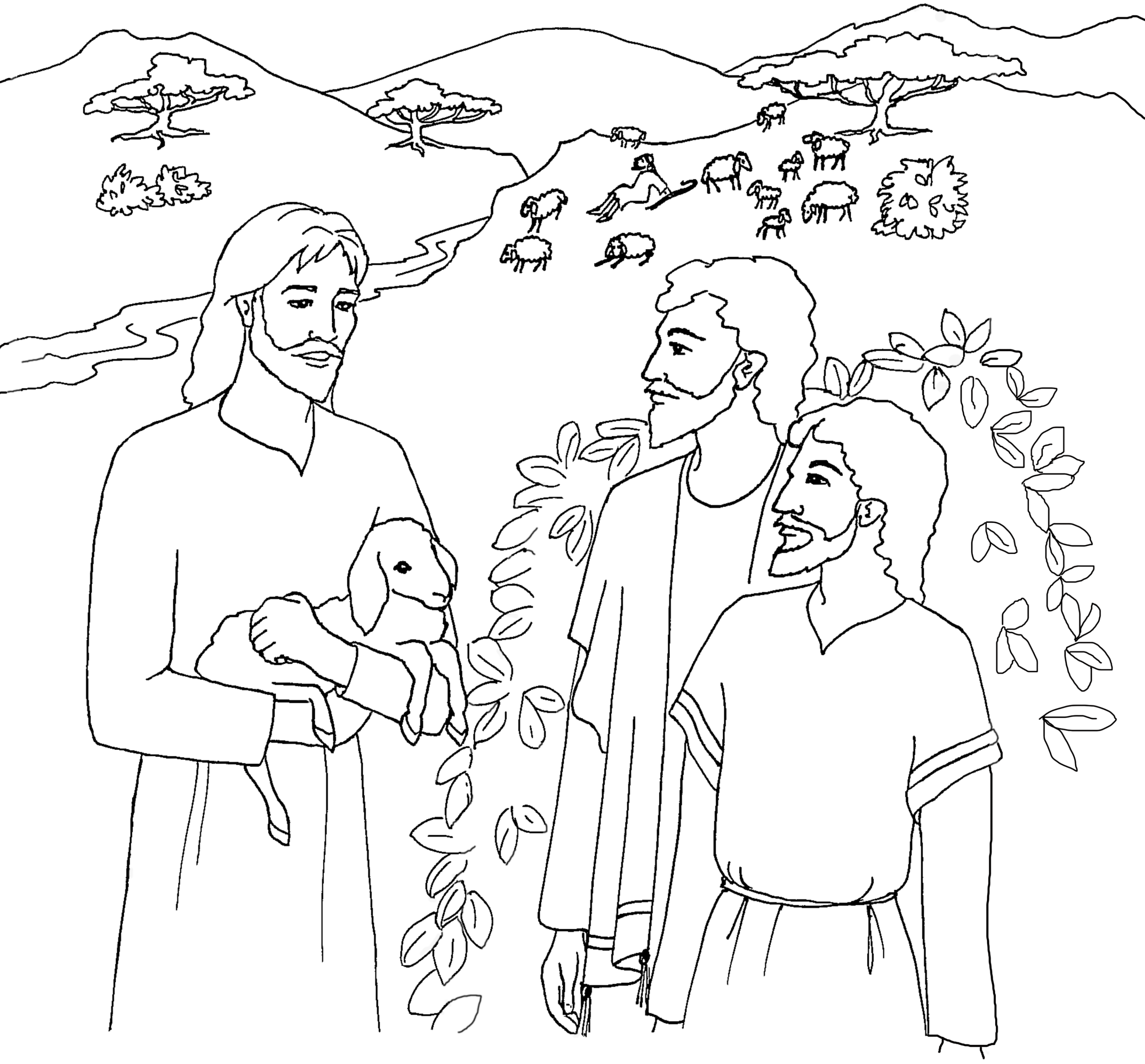

أَنَا الرَّاعِي الصَّالِحُ، وَالرَّاعِي الصَّالِحُ يَبْذِلُ حَيَاتَهُ فِدَى خِرَافِهِ. (إِنْجِيلُ يُوحَنَّا ١٠:١١)

فَخِرَافِي تُصْغِي لِصَوْتِي، وَأَنَا أَعْرِفُهَا وَهِيَ تَتْبَعُنِي، وَأُعْطِيهَا حَيَاةً أَبَدِيَّةً، فَلاَ تَهْلِكُ إِلَى الأَبَدِ، وَلاَ يَنْتَزِعُهَا أَحَدٌ مِنْ يَدِي. (إِنْجِيلُ يُوحَنَّا ١٠:٢٧-٢٨)

אֲנִי הָרוֹעֶה הַטּוֹב. הָרוֹעֶה הַטּוֹב נוֹתֵן אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַד הַצֹּאן. (יוחנן י 11)
צֹאנִי שׁוֹמְעוֹת אֶת קוֹלִי וַאֲנִי מַכִּיר אוֹתָן; הֵן הוֹלְכוֹת אַחֲרַי וַאֲנִי נוֹתֵן לָהֶן חַיֵּי עוֹלָם; וְלֹא תֹּאבַדְנָה לְעוֹלָם, אַף לֹא יַחֲטֹף אוֹתָן אִישׁ מִיָּדִי.
(יוחנן י 27-28)

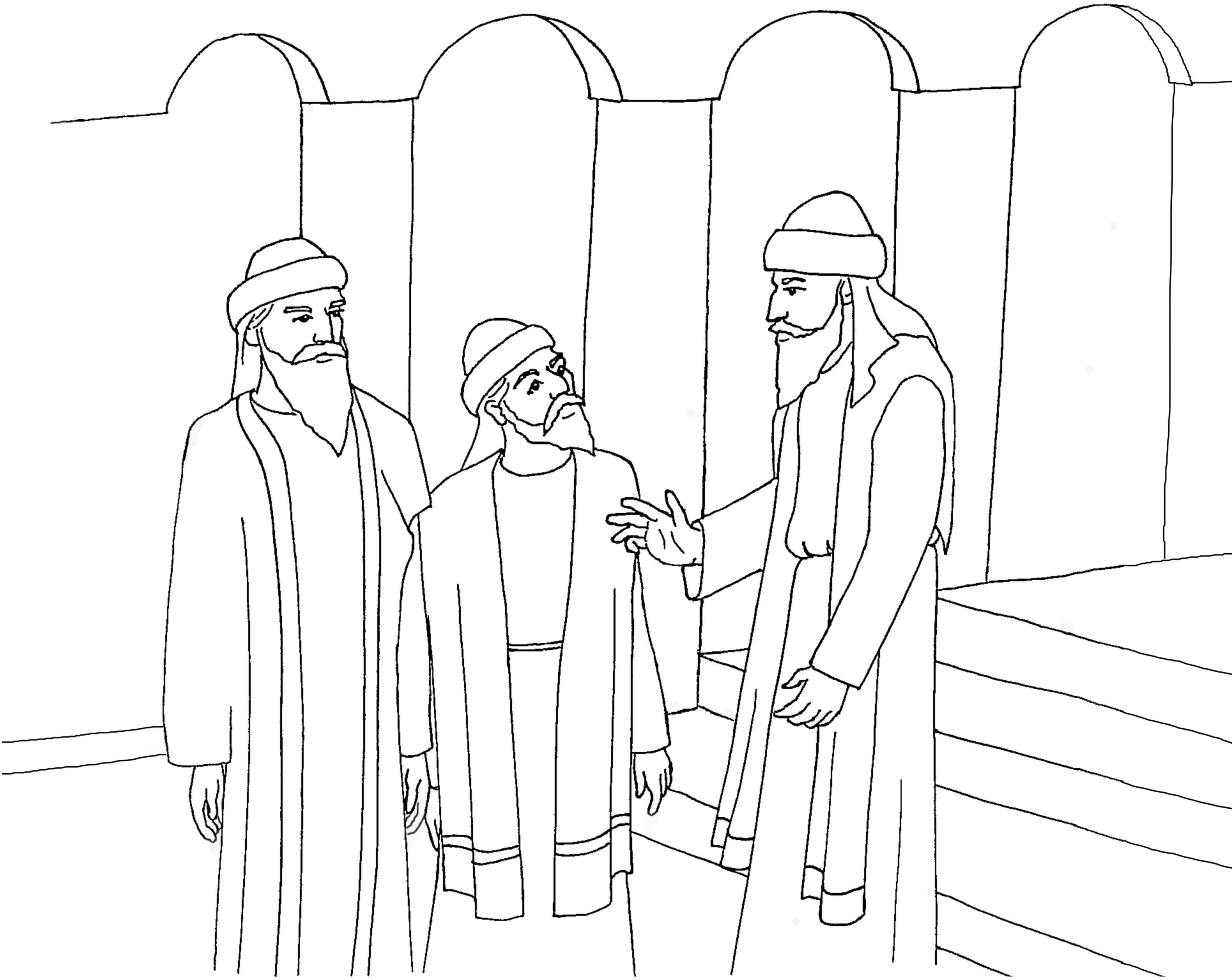

فَعقَدَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْفَرِّيسِيُّون مَجلِساً، وَقَالُوا: << مَاذَا نَفعَلُ؟ هَذَا الرَّجُلُ يَعمَلُ آيَاتٍ كَثِيرَةً. فَإذَا تَركْنَاهُ وَشَأنَهُ يُؤمِنُ بِهِ الْجَمِيعُ، فَيَأتِي الرُّومَانِيُّون وَيُدمِّرُونَ هَيكَلَنَا الْمُقَدَّسَ وَأمَّتنَا!>> فَقَالَ وَاحِدٌ مِنهُمْ، وَهُوَ قَيَافَا الَّذِي كَانَ رَئِيساً لِلْكَهَنَةِ فِي تِلْكَ السَّنَةِ: <<إنَّكُمْ لاَ تَعرِفُونَ شَيئاً! ألاَ تَفهَمُونَ أنَّهُ مِنَ الأفْضَلِ أنْ يَمُوتَ رَجُلٌ وَاحِدٌ فِدَى الأمَّةِ، بَدَلاً مِنْ أنْ تَهلِكَ الأمَّةُ كُلُّهَا>>. وَلَمْ يَقُلْ قَيَافَا هَذَا الْكَلاَمَ مِنْ عِندِهِ، وَلكِنْ إذْ كَانَ رَئِيساً لِلْكَهَنَةِ فِي تِلْكَ السَّنَةِ تَنَبَّأَ أنَّ يَسُوعَ سَيَمُوتُ فِدَى ٱلْأُمَّةِ، وَلَيسَ فِدَى ٱلْأُمَّةِ وَحَسبُ بَلْ أيضاً لِيَجمَعَ أبنَاءَ اللهِ ٱلْمُشَتَّتِينَ فَيَجعَلَهُمْ وَاحِداً. مِنْ ذلِكَ الْيَوْمِ قَرَّرَ الْيَهُودُ أنْ يَقْتُلُوا يَسُوعَ. (إنجِيلُ يُوحَنَّا ١١:٤٧-٥٣)

כִּנְּסוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת הַסַּנְהֶדְרִין. אָמְרוּ: "מַה נַּעֲשֶׂה? הֲרֵי הָאִישׁ הַזֶּה עוֹשֶׂה אוֹתוֹת רַבִּים! אִם נַנִּיחַ לוֹ כָּךְ, הַכֹּל יַאֲמִינוּ בּוֹ וְהָרוֹמָאִים יָבוֹאוּ וְיַחֲרִיבוּ אֶת מְקוֹמֵנוּ וְאֶת אֻמָּתֵנוּ". קַיָּפָא, שֶׁהָיָה אֶחָד מֵהֶם וְהוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּאוֹתָהּ שָׁנָה, אָמַר לָהֶם: "אֵין אַתֶּם יוֹדְעִים כְּלוּם, אַף אֵינְכֶם מְבִינִים שֶׁכְּדַאי לָנוּ כִּי אִישׁ אֶחָד יָמוּת בְּעַד הָעָם וְלֹא תֹּאבַד כָּל הָאֻמָּה כֻּלָּהּ". לֹא מִלִּבּוֹ אָמַר זֹאת, אֶלָּא שֶׁבִּהְיוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הִתְנַבֵּא כִּי יֵשׁוּעַ עָתִיד לָמוּת בְּעַד הָאֻמָּה; וְלֹא רַק בְּעַד הָאֻמָּה, אֶלָּא גַּם כְּדֵי שֶׁיְּקַבֵּץ לְאֶחָד אֶת נְפוּצוֹת בְּנֵי-הָאֱלֹהִים. מֵאוֹתוֹ יוֹם גָּמְרוּ אֹמֶר לְהָמִית אוֹתוֹ. (יוחנן יא 47-53)

وَعِنْدَ الْمَسَاءِ اتَّكَأَ مَعَ الاِثْنَيْ عَشَرَ. وَبَيْنَمَا كَانُو ا يَأْكُلُونَ، قَالَ :<<الْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ وَاحِداً مِنْكُمْ سَيُسَلِّمُنِي>>. فَاسْتَوْلَى عَلَيْهِمِ الْحُزْنُ الشَّدِيدُ، وَأَخَذَ كُلٌّ مِنْهُمْ يَسْأَلُهُ :<< هَلْ أَنَا يَارَبُّ؟>> فَأَجَابَ: <<الَّذِي يَغْمِسُ يَدَهُ مَعِي فِي الصَّحْفَةِ هُوَ الَّذِي يُسَلِّمُنِي.>> (إِنْجِيلُ مَتَّى ٢٦: ٢٠-٢٣)

בָּעֶרֶב הֵסֵב עִם הַשְּׁנֵים-עָשָׂר, וְכַאֲשֶׁר אָכְלוּ אָמַר: "אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אֶחָד מִכֶּם יַסְגִּירֵנִי". הֵם הִתְעַצְּבוּ מְאֹד וְהֵחֵלּוּ אִישׁ אִישׁ לִשְׁאֹל אוֹתוֹ: "זֶה אֲנִי, אֲדוֹנִי"? הֵשִׁיב וְאָמַר: "הַטּוֹבֵל אִתִּי אֶת יָדוֹ בַּקְּעָרָה הוּא יַסְגִּירֵנִי. (מתי כו 20-23)

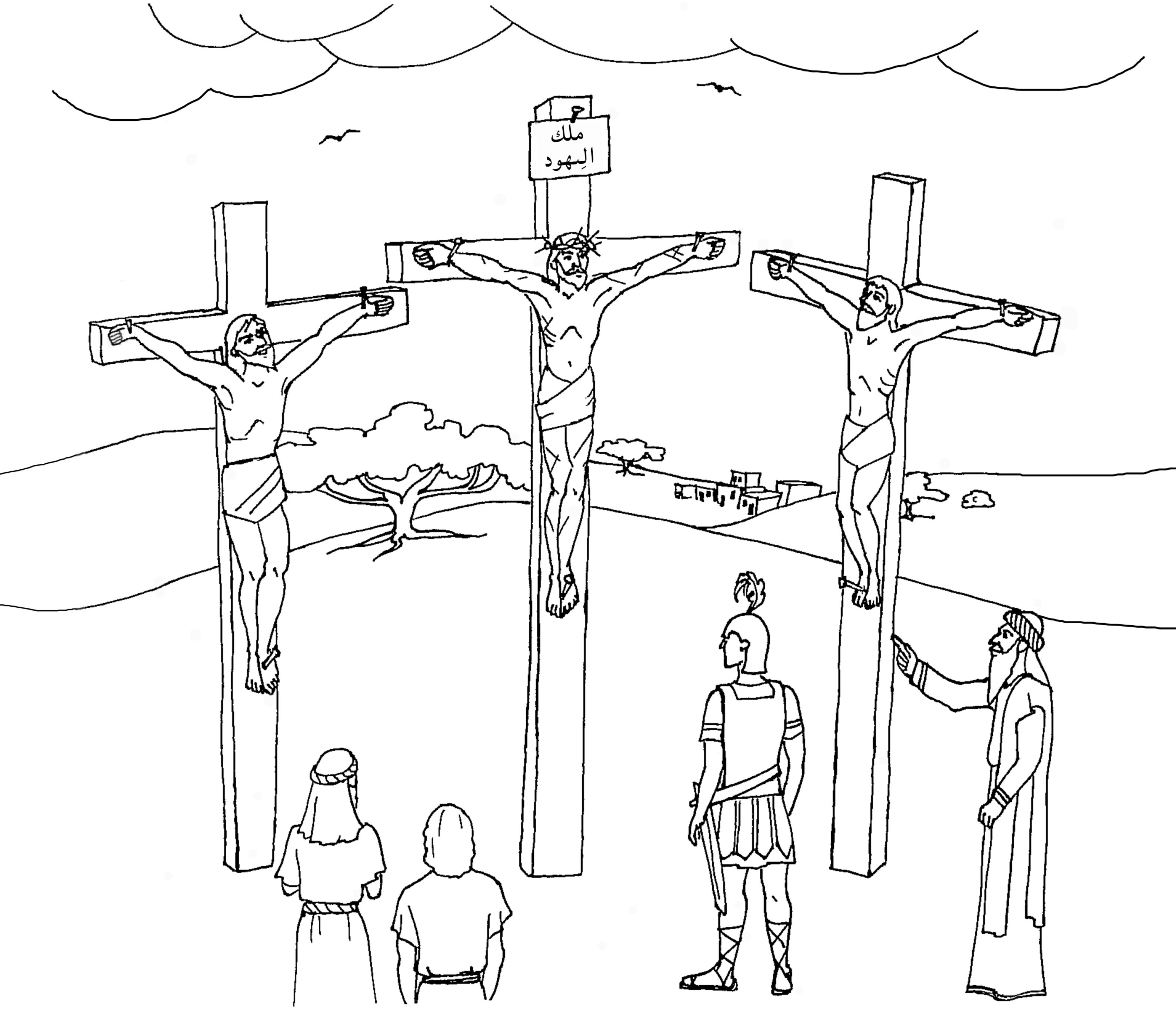

وَسِيقَ إلَى الْقَتْلِ مَعَ يَسُوعَ أيْضاً اثْنَانِ مِنَ الْمُجْرِمِينَ. وَلَمَّا وَصَلُوا إلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُدْعَى الْجُمْجُمَةَ، صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُجْرِمَيْنِ، أحَدَهُمَا عَنِ الْيَمِينِ وَالآخَرَ عَنِ الْيَسَارِ. (إنْجِيلُ لُوقَا **٢٣:٣٢-٣٣**)

وَأخَذَ وَاحِدٌ مِنَ الْمُجْرِمَيْنِ الْمَصْلُوبَيْنِ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ: <<ألَسْتَ أنْتَ الْمَسِيحَ؟ إذَنْ خَلِّصْ نَفْسَكَ وَخَلِّصْنَا!>> وَلكِنَّ الآخَرَ كَلَّمَهُ زَاجِراً فَقَالَ: << أحَتَّى أنْتَ لاَتَخَافُ اللهَ، وَأنْتَ تُعَانِي الْعُقُوبَةَ نَفْسَهَا؟ أمَّا نَحْنُ فَعُقُوبَتُنَا عَادِلَةٌ لأنَّنَا نَنَالُ الْجَزَاءَ الْعَادِلَ لِقَاءَ مَا فَعَلْنَا. وَأمَّا هَذَا الإنْسَانُ، فَلَمْ يَفْعَلْ شَيْئاً فِي غَيْرِ مَحَلِّهِ!>> ثُمَّ قَالَ: <<يَايَسُوعُ، اذْكُرْنِي عِنْدَمَا تَجِيءُفِي مَلَكُوتِكَ!>> فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: <<الْحَقَّ أقُولُ لَكَ: الْيَوْمَ سَتَكُونُ مَعِي فِي الْفِرْدَوْسِ!>> (إنْجِيلُ لُوقا **٢٣:٣٩-٤٣**)

גַּם שְׁנַיִם אֲחֵרִים, פּוֹשְׁעִים, הוּבְלוּ כְּדֵי שֶׁיּוּמְתוּ אִתּוֹ. כְּשֶׁבָּאוּ אֶל הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גָּלְגָּתָּא צָלְבוּ אוֹתוֹ שָׁם עִם הַפּוֹשְׁעִים, אֶחָד מִימִינוֹ וְאֶחָד מִשְּׂמֹאלוֹ. (לוקס כג 32-33)

אַחַד הַפּוֹשְׁעִים הַמּוּקָעִים הֵטִיחַ כְּלַפָּיו: "הֲלֹא אַתָּה הַמָּשִׁיחַ! הַצֵּל אֶת עַצְמְךָ וְאוֹתָנוּ"! הֵשִׁיב הַשֵּׁנִי כְּשֶׁהוּא גּוֹעֵר בּוֹ: "אֵינְךָ יָרֵא מֵאֱלֹהִים? הֲרֵי אַתָּה נָתוּן בְּאוֹתוֹ גְּזַר דִּין! אֲנַחְנוּ לְפִי הַצֶּדֶק, כִּי אָנוּ מְקַבְּלִים גְּמוּל רָאוּי עַל מַה שֶּׁעָשִׂינוּ, אֲבָל הָאִישׁ הַזֶּה לֹא עָשָׂה שׁוּם רַע". וְעוֹד אָמַר: "יֵשׁוּעַ, אָנָּא זְכֹר אוֹתִי כַּאֲשֶׁר תִּכָּנֵס לְמַלְכוּתְךָ". הֵשִׁיב לוֹ יֵשׁוּעַ: "אָמֵן. אוֹמֵר אֲנִי לְךָ, הַיּוֹם תִּהְיֶה אַתָּה אִתִּי בְּגַן-עֵדֶן". (לוקס כג 39-43)

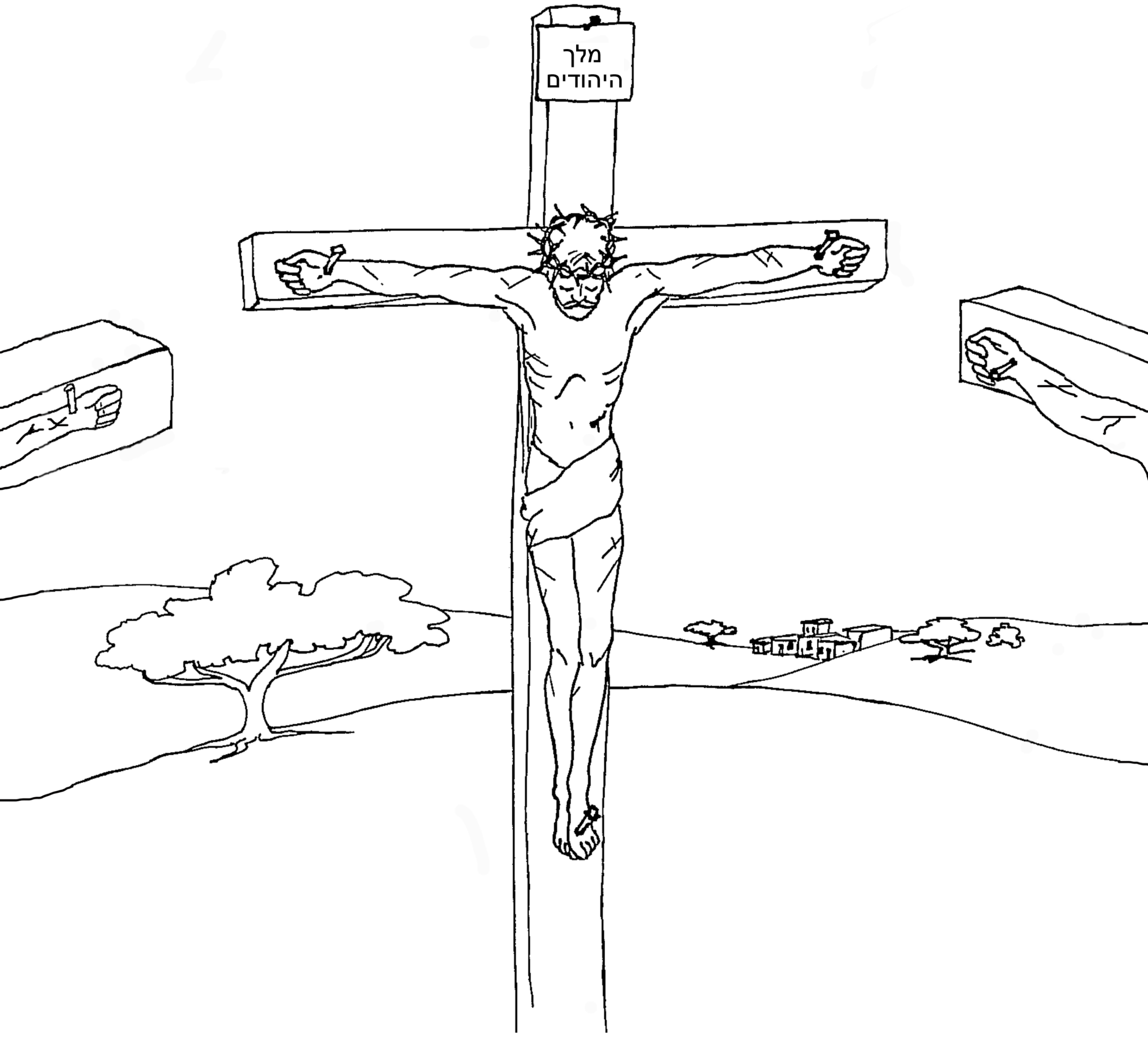

وَنحوَ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ (الثَّانِيَةَ عَشْرَةَ ظُهراً)، حَلَّ الظَّلامُ عَلَى الأرْضِ كُلِّهَا حَتَّى السَّاعَةِ التَّاسِعَةِ (الثَّالِثَةِ بَعْدَ الظُّهرِ). وَأظْلَمَتِ الشَّمْسُ، وَانْشَطَرَ سِتَارُ الْهَيْكَلِ مِنَ الوَسَطِ. وَقَالَ يَسُوعُ صَارِخاً بِصَوْتٍ عَظِيمٍ :<<ياأبِي، فِي يَدَيْكَ أَسْتَوْدِعُ رُوحِي!>> وَإذْ قَالَ هَذَا، أسْلَمَ الرُّوحَ. فَلَمَّا رَأى قَائِدُ الْمِئَةِ مَا حَدَثَ، مَجَّدَ اللهَ قَائِلاً: <<بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الإنْسَانُ بَارّاً>>. (إنْجِيلُ لُوقَا ٢٣:٤٤-٤٧)

בְּעֵרֶךְ בְּשָׁעָה שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה בַּצָּהֳרַיִם הִשְׂתָּרֵר חֹשֶׁךְ עַל כָּל הָאָרֶץ עַד הַשָּׁעָה שָׁלוֹשׁ. הַשֶּׁמֶשׁ חָשְׁכָה וּפָרֹכֶת הַהֵיכָל נִקְרְעָה לִשְׁנַיִם.() וְיֵשׁוּעַ קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל: "אָבִי, בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי", וְנָפַח אֶת רוּחוֹ. כְּשֶׁרָאָה שַׂר הַמֵּאָה אֶת הַמִּתְרַחֵשׁ נָתַן כָּבוֹד לֵאלֹהִים בְּאָמְרוֹ: "בֶּאֱמֶת, הָאִישׁ הַזֶּה הָיָה צַדִּיק"!
(לוקס כג 44-47)

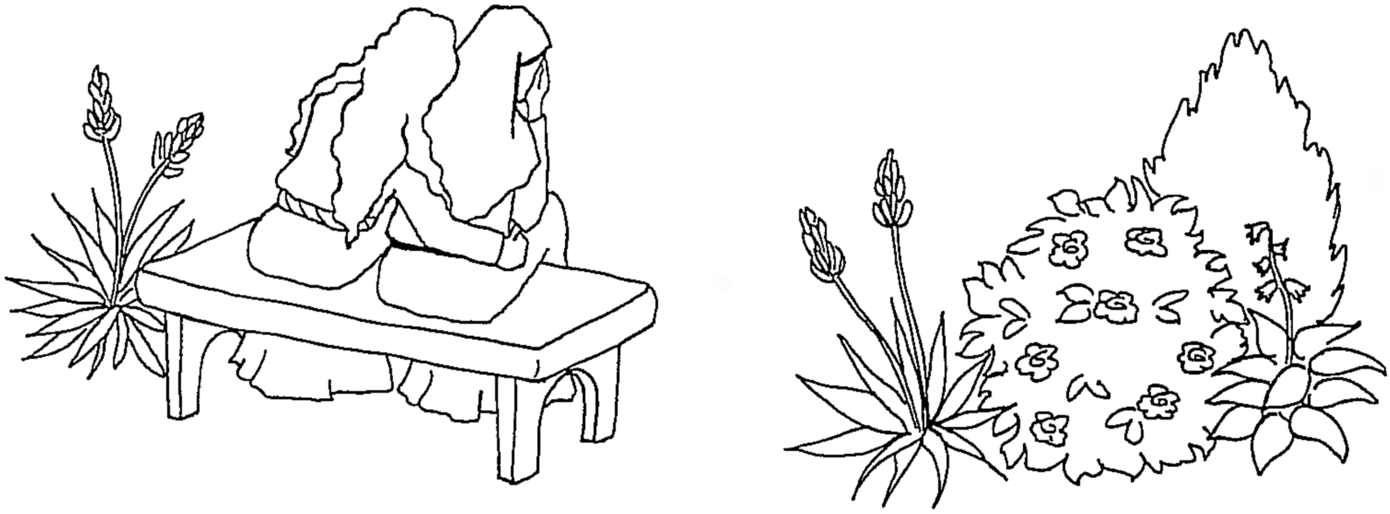

وَلَمَّا حَلَّ الْمَسَاءُ، جَاءَ رَجُلٌ غَنِيٌّ مِنْ بَلْدَةِ الرَّامَةِ، اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ أَيْضاً تِلْمِيذاً لِيَسُوعَ. فَتَقَدَّمَ إِلَى بِيلاَطُسَ يَطْلُبُ جُثْمَانَ يَسُوعَ. فَأَمَرَ بِيلاَطُسُ أَنْ يُعْطَى لَهُ فَأَخَذَ يُوسُفُ الْجُثْمَانَ، وَكَفَّنَهُ بِكَتَّانٍ نَقِيٍّ، وَدَفَنَهُ فِي قَبْرِهِ الْجَدِيدِ الَّذِي كَانَ قَدْ حَفَرَهُ فِي الصَّخْرِ؛ وَدَحْرَجَ حَجَراً كَبِيراً عَلَى بَابِ الْقَبْرِ، ثُمَّ ذَهَبَ. وَكَانَتْ هُنَاكَ مَرْيَمُ الْمَجْدَلِيَّةُ وَمَرْيَمُ الأُخْرَى جَالِسَتَيْنِ تِجَاهَ الْقَبْرِ. (إِنْجِيلُ مَتَّى ٢٧:٥٧-٦١)

לְעֵת עֶרֶב בָּא אִישׁ עָשִׁיר תּוֹשַׁב רָמָתַיִם, יוֹסֵף שְׁמוֹ, שֶׁגַּם הוּא נַעֲשָׂה לְתַלְמִיד שֶׁל יֵשׁוּעַ. הוּא בָּא אֶל פִּילָטוֹס וּבִקֵּשׁ אֶת גּוּפַת יֵשׁוּעַ. אָז צִוָּה פִּילָטוֹס לִמְסֹר אוֹתָהּ. יוֹסֵף לָקַח אֶת הַגּוּפָה, עָטַף אוֹתָהּ בְּסָדִין נָקִי וְהִנִּיחַ אוֹתָהּ בְּקִבְרוֹ הֶחָדָשׁ שֶׁלּוֹ אֲשֶׁר חָצַב בַּסֶּלַע. לְאַחַר שֶׁגָּלַל אֶבֶן גְּדוֹלָה עַל פֶּתַח הַקֶּבֶר הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. וּמִרְיָם הַמַּגְדָּלִית וּמִרְיָם הָאַחֶרֶת הָיוּ שָׁם, יוֹשְׁבוֹת מוּל הַקֶּבֶר. (מתי כז 57-61)

وَلكِنَ فِي الْيَوْمِ الأَوَّلِ مِنَ الأُسْبُوعِ، بَاكِراً جِدّاً، جِئْنَ إِلَى الْقَبْرِ حَامِلاَتٍ الْحَنُوطَ الْحَنُوطَ الَّذِي هَيَّأْنَهُ. فَوَجَدْنَ أَنَّ الْحَجَرَ قَدْ دُحْرِجَ عَنِ الْقَبْرِ. وَلكِنْ لَمَّا دَخَلْنَ لَمْ يَجِدْنَ جُثْمَانَ الرَّبِّ يَسُوعَ. وَفِيمَا هُنَّ مُتَحَيِّرَاتٌ فِي ذلِكَ، إِذَا رَجُلاَنِ بِثِيَابٍ بَرَّاقَةٍ قَدْ وَقَفَا بِجَانِبِهِنَّ. فَتَمَلَّكَهُنَّ الْخَوْفُ وَنَكَّسْنَ وُجُوهَهُنَّ إِلَى الأَرْضِ. عِنْدَئِذٍ قَالَ لَهُنَّ الرَّجُلاَنِ: <<لِمَاذَا تَبْحَثْنَ عَنِ الْحَيِّ بَيْنَ الأَمْوَاتِ؟ إِنَّهُ لَيْسَ هُنَا، وَلَكِنَّهُ قَدْ قَامَ! اذْكُرْنَ مَا كَلَّمَكُمْ بِهِ إِذْ كَانَ بَعْدُ فِي الْجَلِيلِ فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ الإِنْسَانِ لاَبُدَّ أَنْ يُسَلَّمَ إِلَى أَيْدِي أُنَاسٍ خَاطِئِينَ، فَيُصْلَبَ، وَفِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ يَقُومُ>>. فَتَذَكَّرْنَ كَلاَمَهُ. (إِنْجِيلُ لُوقَا ٢٤:١-٨)

בָּרִאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ, לִפְנֵי עֲלוֹת הַשַּׁחַר, נָשְׂאוּ אֶת הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הֵכִינוּ וּבָאוּ אֶל הַקֶּבֶר. הֵן רָאוּ שֶׁהָאֶבֶן כְּבָר נָגֹלָּה מִן הַקֶּבֶר וְנִכְנְסוּ לְתוֹכוֹ, אַךְ לֹא מָצְאוּ אֶת גּוּפַת הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ. עוֹדָן נְבוֹכוֹת עַל הַדָּבָר הַזֶּה וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים בִּבְגָדִים מַבְרִיקִים נִצְּבוּ עַל-יָדָן. הֵן נִתְמַלְּאוּ פַּחַד וְהִרְכִּינוּ פְּנֵיהֶן אַרְצָה. "לָמָּה אַתֶּן מְחַפְּשׂוֹת אֶת הַחַי בֵּין הַמֵּתִים"? שָׁאֲלוּ הַשְּׁנַיִם". הוּא אֵינֶנּוּ פֹּה, הוּא קָם לִתְחִיָּה. זְכֹרְנָה מַה שֶּׁאָמַר לָכֶן עוֹד בִּהְיוֹתוֹ בַּגָּלִיל. הוּא אָמַר כִּי 'בֶּן-הָאָדָם צָרִיךְ לְהִמָּסֵר לִידֵי אֲנָשִׁים חוֹטְאִים וּלְהִצָּלֵב, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם".' וְאָמְנָם הֵן נִזְכְּרוּ בִּדְבָרָיו. (לוקס כד 1-8)

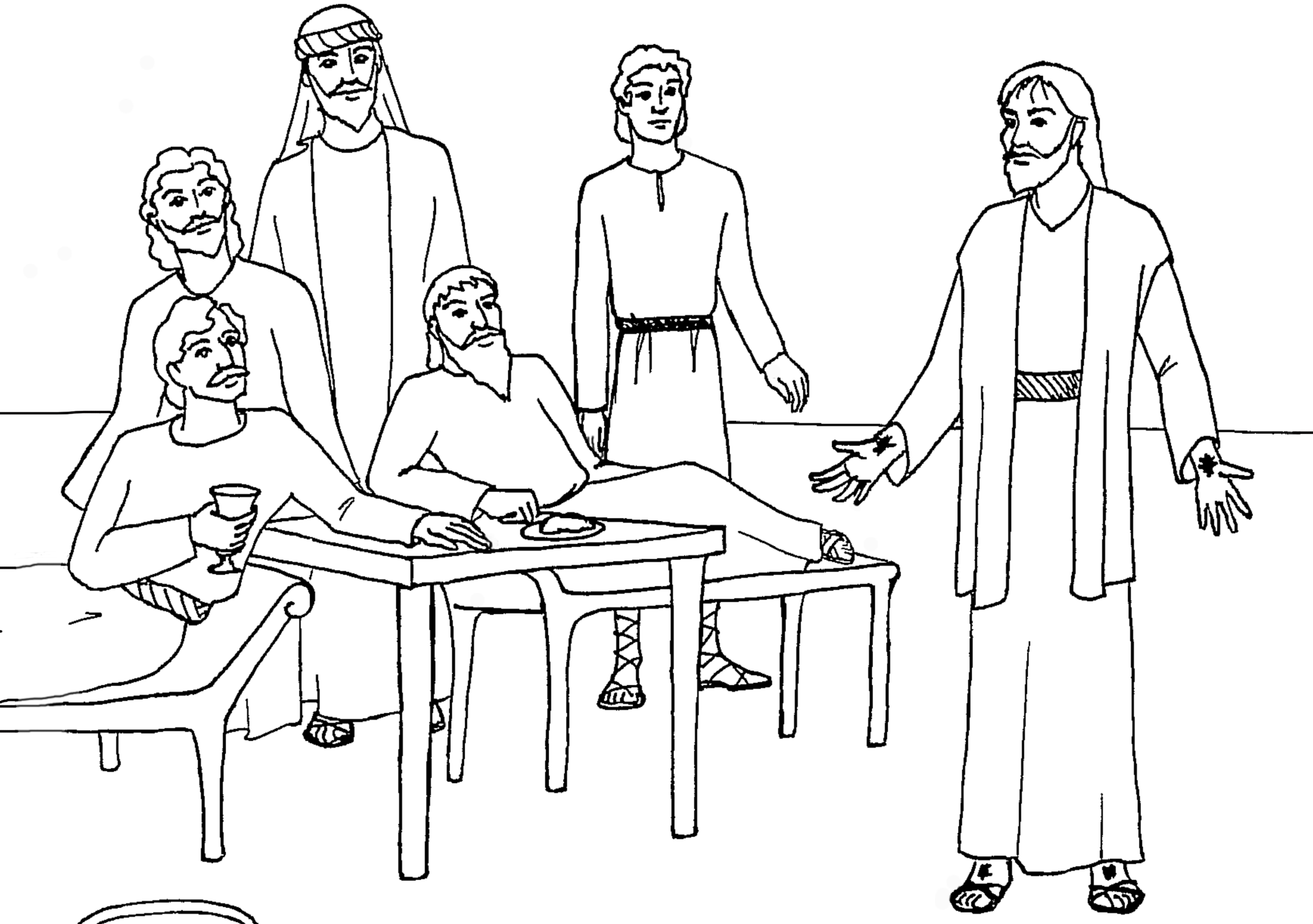

ثُمَّ قَامَا فِي تِلْكَ السَّاعَةِ عَيْنِهَا، وَرَجَعَا إِلَى أُورُشَلِيمَ، فَوَجَدَا الأَحَدَ عَشَرَ
وَالَّذِينَ مَعَهُمْ مُجْتَمِعِينَ، وَكَانُوا يَقُولُونَ: <<حَقّاً إِنَّ الرَّبَّ قَامَ، وَقَدْ ظَهَرَ
لِسِمْعَانَ>>. فَأَخْبَرَاهُمْ بِمَا حَدَثَ فِي الطَّرِيقِ، وَكَيْفَ عَرَفَا الرَّبَّ عِنْدَ كَسْرِ
الْخُبْزِ. وَفِيمَا هُمَا يَتَكَلَّمَانِ بِذَلِكَ، وَقَفَ يَسُوعُ نَفْسُهُ فِي وَسَطِهِمْ، وَقَالَ لَهُمْ:
<<سَلاَمٌ لَكُمْ!>> وَلكِنَّهُمْ، لِذُعْرِهِمْ وَخَوْفِهِمْ، تَوَهَّمُوا أَنَّهُمْ يَرَوْنَ شَبَحاً.
فَقَالَ لَهُمْ: << مَا بَالُكُمْ مُضْطَرِبِينَ؟ وَلِمَاذَا تَنْبَعِثُ الشُّكُوكُ فِي قُلُوبِكُمْ؟
انْظُرُوا يَدَيَّ وَقَدَمَيَّ، فَأَنَا هُوَ بِنَفْسِي. آلْمِسُونِي وَتَحَقَّقُوا، فَإِنَّ الشَّبَحَ لَيْسَ لَهُ
لَحْمٌ وَعِظَامٌ كَمَا تَرَوْنَ لِي>>. وَإِذْ قَالَ ذَلِكَ، أَرَاهُمْ يَدَيْهِ وَقَدَمَيْهِ.

(إِنْجِيلُ لُوقَا ٢٤:٣٣-٤٠)

אוֹתָהּ שָׁעָה קָמוּ וְחָזְרוּ לִירוּשָׁלַיִם. הֵם מָצְאוּ אֶת הָאַחַד-עָשָׂר מְכֻנָּסִים עִם חַבְרֵיהֶם, וְהַכֹּל
אוֹמְרִים כִּי הָאָדוֹן אָכֵן קָם וְנִרְאָה אֶל שִׁמְעוֹן. הֵם סִפְּרוּ מַה שֶּׁקָּרָה בַּדֶּרֶךְ וְכִי הִכִּירוּהוּ כַּאֲשֶׁר בָּצַע
אֶת הַלֶּחֶם. עוֹדָם מְדַבְּרִים כָּזֹאת וְהוּא עָמַד בְּתוֹכָם. אָמַר לָהֶם: "שָׁלוֹם לָכֶם", אַךְ הֵם נִבְהֲלוּ
וְנִתְמַלְּאוּ פַּחַד, וְחָשְׁבוּ כִּי רוּחַ הֵם רוֹאִים. אָמַר לָהֶם: "מַדּוּעַ נֶחֱרַדְתֶּם וּמַדּוּעַ עוֹלִים סְפֵקוֹת
בִּלְבַבְכֶם? רְאוּ אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלַי -- שֶׁאֲנִי הוּא. מַשְׁשׁוּנִי וּרְאוּ; הֲרֵי לְרוּחַ אֵין בָּשָׂר וַעֲצָמוֹת כְּמוֹ
שֶׁאַתֶּם רוֹאִים בִּי". וּבְאָמְרוֹ זֹאת הֶרְאָה לָהֶם אֶת יָדָיו וְאֶת רַגְלָיו. (לוקס כד 33-40)

وَقَالَ لَهُمْ: <<هَكَذَا قَدْ كُتِبَ، وَهَكَذَا كَانَ لاَبُدَّ أنْ يَتَأَلَّمَ الْمَسِيحُ وَيَقُومَ مِنْ بَيْنِ الأمْوَاتِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، وَأنْ يُبَشَّرَ بِاسْمِهِ بِالتَّوْبَةِ وَغُفْرَانِ الْخَطَايَا فِي جَمِيعِ الأُمَمِ انْطِلاَقاً مِنْ أُورُشَلِيمَ. وَأنْتُمْ شُهُودٌ عَلَى هَذِهِ الأُمُورِ.>>

(إنْجِيلُ لُوقَا ٢٤:٤٦-٤٨)

ثُمَّ اقْتَادَهُمْ إلَى خَارِجِ الْمَدِينَةِ إلَى بَيْتِ عَنْيَا. وَبَارَكَهُمْ رَافِعاً يَدَيْهِ. وَبَيْنَمَا كَانَ يُبَارِكُهُمْ، انْفَصَلَ عَنْهُمْ وَأُصْعِدَ إلَى السَّمَاءِ. (إنْجِيلُ لُوقَا ٢٤:٥٠-٥١)

וְאָמַר לָהֶם: ״כָּךְ כָּתוּב, שֶׁהַמָּשִׁיחַ יִסְבֹּל וְיָקוּם מִן הַמֵּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וּבִשְׁמוֹ תֻּכְרַז תְּשׁוּבָה וּסְלִיחַת חֲטָאִים לְכָל הַגּוֹיִים הָחֵל מִירוּשָׁלַיִם. אַתֶּם עֵדִים לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **לוקס כד** 48-46

הוּא הוֹצִיא אוֹתָם עַד בֵּית עַנְיָה, נָשָׂא אֶת יָדָיו וּבֵרְכָם. בְּשָׁעָה שֶׁבֵּרֵךְ אוֹתָם נִפְרַד מֵהֶם וְנִשָּׂא הַשָּׁמַיְמָה. (לוקס כד 50-51)

لأَنَّهُ هَكَذَا أَحَبَّ اللهُ الْعَالَمَ حَتَّى بَذَلَ ابْنَهُ الْوَحِيدَ، لِكَيْ لاَ يَهْلِكَ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، بَلْ تَكُونُ لَهُ الْحَيَاةُ الأَبَدِيَّةُ. فَإِنَّ اللهَ لَمْ يُرْسِلِ ابْنَهُ إِلَى الْعَالَمِ لِيَدِينَ الْعَالَمَ، بَلْ لِيَخْلُصَ الْعَالَمُ بِهِ، فَالَّذِي يُؤْمِنُ بِهِ لاَ يُدَانُ، أَمَّا الَّذِي لاَ يُؤْمِنُ بِهِ فَقَدْ صَدَرَ عَلَيْهِ حُكْمُ الدَّيْنُونَةِ، لأَنَّهُ لَمْ يُؤْمِنْ بِاسْمِ ابْنِ اللهِ الْوَحِيدِ.

(إِنْجِيلُ يُوحَنَّا ٣:١٦-١٨)

כִּי כֹּה אָהַב אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יֹאבַד כָּל הַמַּאֲמִין בּוֹ, אֶלָּא יִנְחַל חַיֵּי עוֹלָם. הֵן הָאֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לִשְׁפֹּט אֶת הָעוֹלָם, אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּוָּשַׁע הָעוֹלָם עַל-יָדָיו. הַמַּאֲמִין בּוֹ אֵינֶנּוּ נִדּוֹן. מִי שֶׁאֵינֶנּוּ מַאֲמִין כְּבָר נִדּוֹן, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הֶאֱמִין בְּשֵׁם בֶּן-הָאֱלֹהִים הַיְּחִיד. (יוחנן ג 16-18)

إِنْ كُنَّا نَدَّعِي أَنْ لاَ خَطِيئَةَ لَنَا، نَخْدَعُ أَنْفُسَنَا، وَلاَ يَكُونُ الْحَقُّ فِي دَاخِلِنَا. وَلكِنْ، إِنِ اعْتَرَفْنَا لِلهِ بِخَطَايَانَا، فَهُوَ جَدِيرٌ بِالثِّقَةِ وَعَادِلٌ، يَغْفِرُ لَنَا خَطَايَانَا وَيُطَهِّرُنَا مِنْ كُلِّ إِثْمٍ.

(رِسَالَةُ يُوحَنَّا الرَّسُولِ الأُولَى ١:٨-٩)

אִם נֹאמַר שֶׁאֵין בָּנוּ חֵטְא, מַתְעִים אָנוּ אֶת עַצְמֵנוּ וְהָאֱמֶת אֵינֶנָּה בָּנוּ. אִם נִתְוַדֶּה עַל חֲטָאֵינוּ, נֶאֱמָן הוּא וְצַדִּיק לִסְלֹחַ לָנוּ עַל חֲטָאֵינוּ וּלְטַהֵר אוֹתָנוּ מִכָּל עַוְלָה. (יוחנן א 8-9)

فَأَجَابَهُ يَسُوعُ: <<أَنَا هُوَ الطَّرِيقُ وَالْحَقُّ وَالْحَيَاةُ. لاَ يَأْتِي أَحَدٌ إِلَى الآبِ إِلاَّ بِي.>>

(إِنْجِيلُ يُوحَنَّا ١٤:٦)

אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: "אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֱמֶת וְהַחַיִּים. אֵין אִישׁ בָּא אֶל הָאָב אֶלָּא דַּרְכִּי". (יוחנן יד 6)

<<تَعَالَوْا إِلَيَّ يَا جَمِيعَ الْمُتْعَبِينَ وَالرَّازِحِينَ تَحْتَ الأَحْمَالِ الثَّقِيلَةِ، وَأَنَا أُرِيحُكُمْ. اِحْمِلُوا نِيرِي عَلَيْكُمْ، وَتَتَلْمَذُوا عَلَى يَدِيَّ، لأَنِّي وَدِيعٌ وَمُتَوَاضِعُ الْقَلْبِ، فَتَجِدُوا الرَّاحَةَ لِنُفُوسِكُمْ. فَإِنَّ نِيرِي هَيِّنٌ، وَحِمْلِي خَفِيفٌ!>> (إِنْجِيلُ مَتَّى ١١:٢٨-٣٠)

"בּוֹאוּ אֵלַי כָּל הָעֲמֵלִים וְהָעֲמוּסִים וַאֲנִי אַמְצִיא לָכֶם מְנוּחָה. קְחוּ עֻלִּי עֲלֵיכֶם וְלִמְדוּ מִמֶּנִּי, כִּי עָנָו אֲנִי וּנְמוּךְ רוּחַ; תִּמְצְאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם, כִּי עֻלִּי נָעִים וְקַל מַשָּׂאִי". (מתי יא 28-30)

وَقَدْ أَجْرَى يَسُوعُ أَمَامَ تَلاَمِيذِهِ آيَاتٍ أُخْرَى كَثِيرَةً لَمْ تُدَوَّنْ فِي الْكِتَابِ. وَأَمَّا هَذِهِ الآيَاتُ فَقَدْ دُوِّنَتْ لِتُؤْمِنُوا بِأَنَّ يَسُوعَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ اللهِ، وَلِكَيْ تَكُونَ لَكُمْ حَيَاةٌ بِاسْمِهِ إِذْ تُؤْمِنُونَ.

(إِنْجِيلُ يوحَنَّا ٢٠:٣٠-٣١)

גַּם אוֹתוֹת רַבִּים אֲחֵרִים עָשָׂה יֵשׁוּעַ לְעֵינֵי תַּלְמִידָיו, אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ בַּסֵּפֶר הַזֶּה. אֲבָל אֵלֶּה נִכְתְּבוּ כְּדֵי שֶׁתַּאֲמִינוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים, וּכְדֵי שֶׁבְּהַאֲמִינְכֶם יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בִּשְׁמוֹ. (יוחנן כ 30-31)

<<أَنَا الأَلِفُ وَالْيَاءُ، الأَوَّلُ وَالآخِرُ، الْبِدَايَةُ وَالنِّهَايَةُ.>> (رُؤْيَا يُوحَنَّا اللاَّهُوتِيِّ ٢٢:١٣)

"אֲנִי הָאָלֶף אַף אֲנִי הַתָּו, הָרִאשׁוֹן אַף הָאַחֲרוֹן, הָרֵאשִׁית וְהַתַּכְלִית". (התגלות כב 13)

AΩ

صلاة بسيطة: هل هذه الصلاة تعبر عن رغبة قلبك؟ إذا كانت تعبر، أرفع هذه الصلاة - وسوفا يدخل السيح حياتك كما وعد.

"أيها الرب يسوع، أدرك أننى خاطئ وأحتاج إليك فى حياتى. أشكرك لموتك على الصليب لتمحو عنى خطاياي، أشكرك لمغفرة خطاياي ومنحى الحياة الأبدية، وأنا أقبلك فى حياتى مخلصاً ورباً. أرجوك أن تتنسيد على حياتى".

الاسم:____________________ التاريخ: __________

האם אתה/את רוצה להזמין את ישוע להיכנס לחייך ולשכון בלבבך?
אם כן, התפלל אליו תפילה זו והוא יכנס אל תוך חייך כמו שהוא הבטיח שיעשה.

אדון ישוע,
אני מבין ויודע שבני האדם חוטאים, וכאחד מהם, גם אני חוטא ולכן אני זקוק לך בתוך חיי.
תודה שמתת עבורי על הצלב כדי לקחת את החטאים שלי. תודה שסלחת לי על חטאי ונתת לי חיים נצחיים עם אלוהים.
אני מזמין אותך להיכנס אל תוך חיי, לשכון בליבי ולהיות לי למושיע ולאדון. אני מבקש ממך להדריך אותי בדרך הנכונה, בדרך שלך.

שם____________________תאריך____________________

«هَا أَيَّامٌ مُقْبِلَةٌ»، يَقُولُ الرَّبُّ أَقْطَعُ فِيهَا عَهْداً جَدِيداً مَعَ ذُرِّيَّةِ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوذَا، لاَ كَالْعَهْدِ الَّذِي أَبْرَمْتُهُ
مَعَ آبَائِهِمْ، يَوْمَ أَخَذْتُهُمْ بِيَدِهِمْ لأُخْرِجَهُمْ مِنْ دِيَارِ مِصْرَ، فَنَقَضُوا عَهْدِي، لِذَلِكَ أَهْمَلْتُهُمْ. وَلَكِنْ هَذَا هُوَ الْعَهْدُ
الَّذِي أُبْرِمُهُ مَعَ ذُرِّيَّةِ إِسْرَائِيلَ بَعْدَ تِلْكَ الأَيَّامِ»، يَقُولُ الرَّبُّ: «سَأَجْعَلُ شَرِيعَتِي فِي دَوَاخِلِهِمْ، وَأُدَوِّنُهَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَأَكُونُ لَهُمْ إِلَهاً وَهُمْ يَكُونُونَ لِي شَعْباً. وَلاَ يَحُضُّونِي مَا بَعْدُ كُلُّ وَاحِدٍ قَرِيبَهُ قَائِلاً: اعْرِفِ الرَّبَّ إِلَهَكَ لأَنَّهُمْ
جَمِيعاً سَيَعْرِفُونَنِي، مِنْ صَغِيرِهِمْ إِلَى كَبِيرِهِمْ، لأَنِّي سَأَصْفَحُ عَنْ إِثْمِهِمْ وَلَنْ أَذْكُرَ خَطَايَاهُمْ مِنْ بَعْدُ».

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה: לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-
אֲבוֹתָם בְּיוֹם הֶחֱזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר-הֵמָּה הֵפֵרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָם נְאֻם-יְהוָה:
כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם-יְהוָה נָתַתִּי אֶת-תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל-לִבָּם
אֶכְתֲּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם: וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ
אֶת-יְהוָה כִּי-כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְּטַנָּם וְעַד-גְּדוֹלָם נְאֻם-יְהוָה כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר-עוֹד:
ירמיה לא 30-33

Scriptures taken from the Holy Bible, *New Arabic Version (Ketab El Hayat)*
Copyright © 1988, 1997 by International Bible Society®
Used by permission. All rights reserved worldwide.

www.goodnewscoloringbook.org

Arabic/Hebrew